Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26007
Copyright: Admont, Benediktinerstift

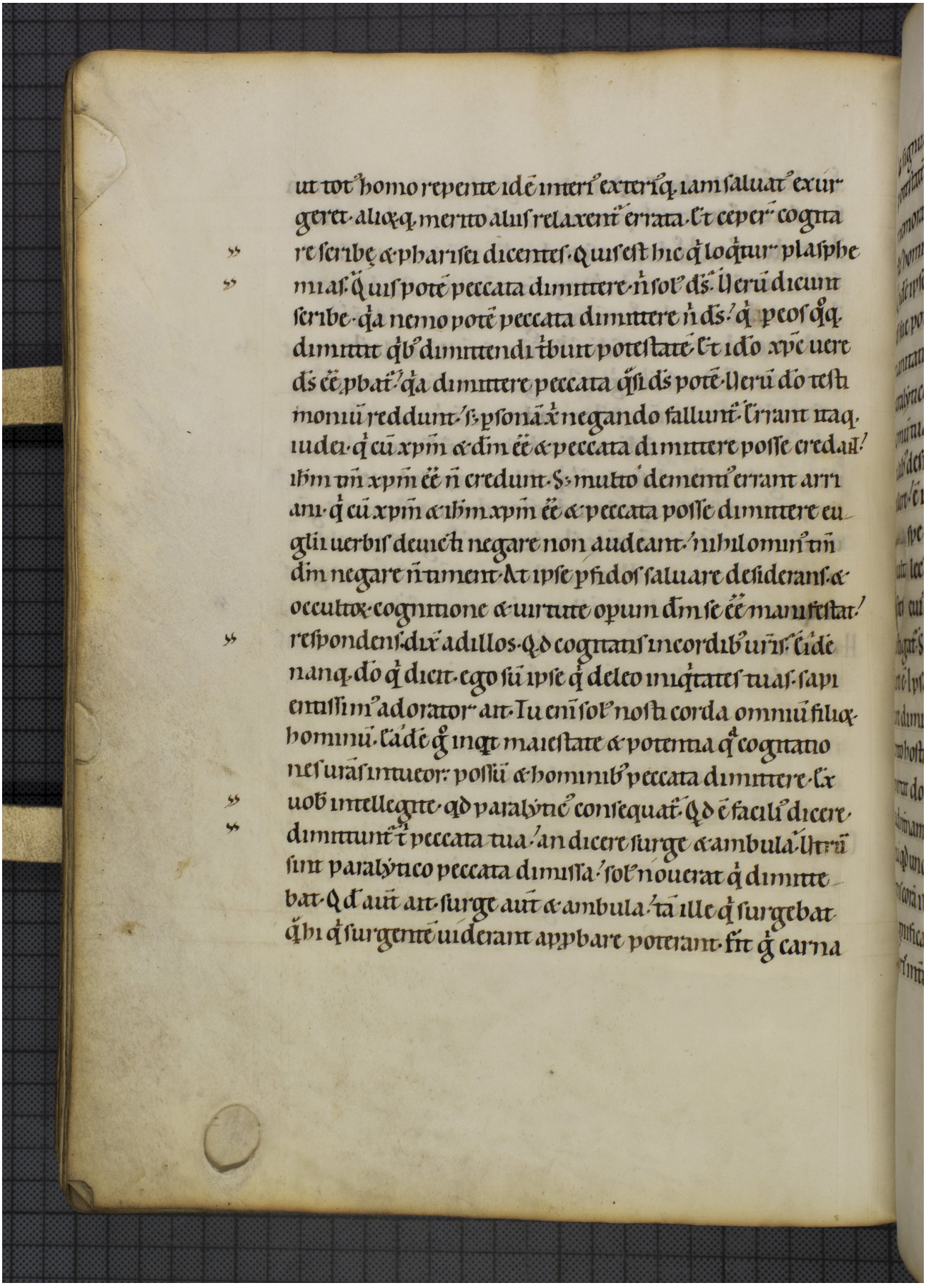

ut tot homo repente idē interi exteriq. iam saluat exur-
geret. aliœq. merito aliis relaxent errata. Et ceperunt cogita
re scribe & pharisei dicentes. Quis est hic qui loquitur plasphe
mias. Quis potē peccata dimittere nisi sol ds. Verū dicunt
scribe. quia nemo potē peccata dimittere nisi ds. quia per eos quoq.
dimittit quibus dimittendi tribuit potestatē. Et ideo xpc uere
ds ēē pbat. quia dimittere peccata quasi ds potē. Verū deo testi
moniū reddunt. sz psonā xi negando fallunt. Errant itaq.
iudei. qui cū xpm & dm ēē & peccata dimittere posse credant.
ihm tm xpm ēē nō credunt. Sz multo dementius errant arri
ani. qui cū xpm & ihm xpm ēē & peccata posse dimittere eu
glii uerbis deuicti negare non audeant. nihilominus tm
dm negare nō timent. At ipse pfidos saluare desiderans. &
occultoꝝ cognitione & uirtute opum dm se ēē manifestat.
respondens. dixit ad illos. Qd cogitatis in cordibus uris. Et ide
nanq. deo qui dicit. ego sū ipse qui deleo iniquitates tuas. sapi
entissimus adorator ait. Tu enī sol nosti corda omniū filioꝝ
hominū. Et ade quo inqt maiestate & potentia quia cogitatio
nes uras intueor. possū & hominibus peccata dimittere. Et ex
uobis intellegite. qd paralyticus consequatur. Qd ē facilius dicere.
dimittuntur tibi peccata tua. an dicere surge & ambula. Utrū
sint paralytico peccata dimissa. sol nouerat qui dimitte
bat. Qd aut ait. surge aut & ambula. tā ille qui surgebat
quā hi qui surgentē uiderant appbare poterant. Fit qui carna